

fremskynde en Handelsvirksomhed, der berøvede Grønlænderne de Produkter, som i saa høj Grad ere nødvendige for at de kunne holde Livet oppe om Vinteren. Der er altsaa netop i Vintertiden en Opgave for en Mand at udføre, en Opgave, som jeg tillægger langt større Betydning end det at holde Sommerferie et Par Somre deroppe.

Jeg indrømmer, at de Underskud, som aarlig vise sig paa Finansloven, give Anledning til at have Opmærksomheden henvendt paa vore Kolonier paa Grønland. Den foreliggende Finanslov bebuder et Underskud paa 250,000 Kr., den forrige Finanslov havde 135,000 Kr., den næstforegaaende 90,000 Kr., den foregaaende igen 139,000 Kr. Jeg erkender, at disse Tal opfordre til at undersøge, hvad der maatte kunne gøres for Forandring i disse Forhold. Til disse Udgifter maa i øvrigt lægges Udgifter til Mission, Kirke og Skolevæsen o. s. v., som vel ikke ere større end dem, vi ofre andre Steder til samme Formaal, men der er jo ikke mere Urimelighed i at ofre nogle Millioner i Løbet af Aarene til Grønland end i at sende Penge til Præstelønninger til Berlin, New York og andre saadanne Steder. Men det forekommer mig, at man i Betragtning af Sagens Vigtighed ikke burde forelægge os et Forslag, der, som det forekommer mig, saa lidt tager Sigte paa at skaffe et virkeligt indgaaende Kendskab til de grønlandske Forhold. Det foreliggende Forslag byder det ene sikre, at vi faa en Udgift paa ca. 50,000 Kr. til en Embedsmand, som i 4 Aar skal beskæftige sig med grønlandske Forhold, men væsentlig beskæftige sig dermed her nede i København. Om vi faa en Forbedring af Forholdene for Grønlænderne, om vi faa mindre Underskud paa Finansloven derved, derfor have vi i alt Fald med den Mand, der er udpeget, aldeles ingen Vished. For øvrigt forekommer det mig ret tvivlsomt, om vi i Grunden nu igen have Brug for en saadan Mængde Oplysninger, som han mulig kunde tilvejebringe ved i den Tid, han er deroppe, at sætte sig i Forbindelse med Folk, der ere kendte med de grønlandske Forhold. Som jeg før nævnede, er det kun 3 Aar siden der blev forelagt os en Kommissionsbetænkning eller et Udvalgsarbejde af et Udvalg, der fra 1906 havde været nedsat til Undersøgelse af den grønlandske Handels Drift og Virkemaade. Denne Betænkning afslører jo forskellige Betæneligheder vedrørende de grønlandske Forhold og den grønlandske Handel.

Ganske vist blev Rigtigheden af nogle af de Paastande, der fremsattes af forskellige ærede Medlemmer af Udvalget, bestridt fra en enkelt Side, og den Vejledning, som blev given fra de handels- og søkyndige Medlemmer, blev i høj Grad overhørt, forekommer det mig, af dem, som havde Regeringens Førelse i sin Haand.

Blandt de mange Mærkværdigheder, der findes Oplysning om i denne Betænkning, siges det om den grønlandske Handels Indkøb, at der for Varer til et Beløb af 60,000 Kr. er betalt 10 pCt. mere end for tilsvarende Varer, der samtidig af andre bleve indkøbte til Island. En Oplysning om, hvorfor noget saadant fandt Sted, kunde selvfølgelig have sin Værdi, men det forekommer mig, at Udvalgets Arbejde i tilstrækkelig høj Grad giver Vejledning om, paa hvilke Omraader en væsentlig Ændring og Simplificering af Driften maatte være nødvendig. Det oplyses i Betænkningen, at Besejlingen af Grønland kan opgøres til en Udgift af 30 Kr. pr. Ton, medens de søkyndige Medlemmer af Udvalget mente, at Besejlingen kunde gøres for 20 Kr. pr. Ton. Udvalget paaviser videre i Betænkningen, at de Varer, som sendes til Grønland, for det store Flertals Vedkommende sælges med stort Tab deroppe, medens der gives urimelig lave Priser for de indhandlede Varer. I Femaaret 1900—01 til 1904—05 betaltes gennemsnitlig 179,800 Kr. for de indhandlede Produkter samt $\frac{1}{5}$ af Prisen til de kommunale Kasser, medens de samme Varer, som altsaa købt for 179,800 Kr., solgtes for henimod 603,000 Kr. Det kan ikke nægtes, at det er en ret ejendommelig Handelsvirksomhed. Paa den ene Side sender man Varer op, som man køber dyrere, end rimeligt synes at være, og sælger billigere, end der er Mening i, og indhandler sig Produkter fra Grønland til urimelig lav Pris, som man sælger med meget betydelig Avance, og Forholdet er det, at vi have et mægtigt Underskud det ene Aar efter det andet paa den grønlandske Handels Virksomhed. Det er utvivlsomt saadan, at den Plyndring, som foregaar ved Indhandling af Produkterne, og det Udbytte, der opnaas heraf, medgaar til et overmaade kostbart Administrationsapparat, til en Mængde Funktionærer og Embedsmænd, en Mængde Pladsleje og alt det, som Kommissionen gør Rede for i sin Betænkning, og Stillingen er utvivlsomt den, at Statens Udgifter maatte kunne indskrænkes betydeligt. De handelskyndige Mænd i Udvalget havde ogsaa adskillige